



# DON QUICHOTTE ZOEKT DE STER

door Jef DEROOSE

Het is veel moeilijker een artikel te schrijven voor het glorieuze kerstnummer van Het Visserijblad dan tien gewone visserijbladen helemaal vol te schrijven; in het laatste geval hoef je slechts wat beschouwingen, kritiek en nieuwsjes te brengen, voor dit speciale nummer echter verlangt men iets openbarends, iets troostends, een boodschap kortom.

En wie heeft er vandaag voldoende pretentie om voor de anderen een boodschap te verkondigen?

Immers, de troost komt niet langer van een kind in de kribbe of van een man aan het kruis, want de waarheid komt voortaan van uit de macht, van wie meedoen en meelopen met de meerderheid. Kijk zelf maar:

— Een stel Molukkers vechten tegen de indonesische diktatuur, ze gijzelen en doden onschuldigen opdat men aandacht aan hun vrijheidsstrijd zou schenken en gans Nederland springt terecht op, in heilige verontwaardiging. Straks overweegt men om de doodstraf weer in te voeren! Maar als de Basken in Spanje mensen neerschieten en daarom zelf de dood krijgen, springt minister Den Uil middenin de betogers en roept door zijn megafoon schande over Franco en huilt om begrip voor de doders in Spanje.

Waarom mag de enen niet en de andere wel onschuldigen uitmoorden?

— Man en vrouw, werkloos, mogen onbelast 300.000 fr werklozensteun genieten, dat is zoveel als minstens 50 procent van de werkende mannen verdienen, wier vrouw voor de kinderen zorgt en géén steun krijgt en niet kan arbeiden.

— Van de dop gesproken: we hebben meer dan 200.000 werklozen, maar de trammaatschappij in Brussel vraagt sinds maanden werkkrachten. Tevergeefs, want niemand biedt zich aan.

— De nationale statistiek beweest onlangs dat iedere postbediende gemiddeld per jaar 20 werkdagen ziek is. De regering heeft nochtans toegelaten dat de posterijen nieuwe bedienden aanwerft.

— Een voor corruptie veroordeelde Baudrin heeft nog miljoenen wedde ontvangen; een ingenieur Mertens, die corruptie aanklaagt, wordt door minister Defraigne onmiddellijk zijn wedde afgepakt.

Wie vertelt er nu eigenlijk de waarheid?

Als ge maar aan de goeie kant staat, wordt je gelooft; zelfs al verdienen je als vakbondsbaas 10,15 maal meer dan een gepensioneerde, dan nog mogen en durven die grote leiders beweren dat eenieders loon maximaal maar 5 keer hoger zou mogen zijn. En hij wordt nog toegejuicht ook. Men beweert dat meneer Debunne 5 miljoen per jaar in zijn portefeuille steekt, en dat is 50 maal meer dan de ontvangsten van een gepensioneerde!

Maar we moeten vredelievend zijn, want het wordt kersttijd. We moeten liedjes zingen van de 3 wijzen die de ster zochten.....

Nochtans, als ik geroepen zou zijn om de ster te zoeken, zou ik me geen wijze maar een don Quichotte gevoelen.

Tenandere, waar zouden we die ster kunnen vinden? In de kwota-regeling-konferentie misschien, of t.v. de EEG-gasoilsubsidie, in Oostende, Carracas of Brussel?

Wat hebben we als macht om onze waarheid op te dringen, wat betekenen wij — zelfs eendrachtig — om onze eisen dwarsdoor de konferentietafel te slaan?

Ik hoop dan maar, gezien het kerstdag wordt, dat sommigen van ons een heel kelin stukje ster zullen vinden diep in hun binnenste eigen-ik, en dat zulks voldoende zal blijven om hier en daar een ander mens, moreel vooral, een handje toe te steken. Het is misschien niet veel, het is misschien in de ogen van de nukkigen nogal don quichotterig, maar om de wereld te veranderen moet je een groter geloof hebben dan ik bezit.

# Het parelsnoer

Van een gelegheids correspondent kregen we hiernavolgende verzen, die bewijzen dat hij de visserijproblemen steeds volgt. We laten hierna zijn ontboezemingen volgen.

'T VISSERIJJAAR ging voorbij met veel schaduw en wat licht.

Vanuit de stille einder is nog geen beterschap in 't zicht.

Een reeks (matte) parels uit ons jaar hebben we aan korregaren geregen

en daarmee een snoer gemaakt van happenings om eens t' overwegen.

Doch denk met nederigheid daaraan: we hebben niet alles wat we willen,

Er zijn op deze wereld mensen die zelfs hun honger nog niet kunnen

stillen!

Het ideaal zullen we ook hier... nooit bereiken.

We wroeten ons bestaan ergens tussen armen en rijken.

«HAAST EN SPOED is zelden goed»,

zegt onze Raad met een gerust gemoed

en laat de zaken in de kast bevroren

zodat men 't jaar daarop van 't stof moet niezen!

In vredesnaam, wie weet dan nog wat uit te leggen

of met klare geest iets over 't gebeurde te zeggen?

Een Salomonsoordeel al trekkend aan de baard

dat geeft onze onderzoeksraad van de... vaart

DE REDERS EN DE VAKBONDEN moeten samenwerken.

Daardoor kunnen ze hun stootkracht sterken,

om van een regering voordeel af te dwingen

en d'eerste minister op de vissersmarkt te laten zingen!

Doch, er is van de Rederscentrale niks te melden

Ze doen niks anders dan tegen mekaar te schelden.

Dat past in 't kraam van Vader Staat.

«Verdeel en heers» was steeds een wijze raad...!

NAAR IJSLAND, voor de limieten, zijn ze gereisd.

De beurs van de Rederscentrale was altijd goed gespijsd.

Ze gingen het, op zijn Vlaams, aldaar eens zeggen,

maar ze mochten zelfs hun papier niet op tafel leggen!

Want, het was een rendez-vous voor diplomaten.

En, daar ziet men liefst geen Oostendse... platen.

Zo kwamen ze terug van een kale reis

van ginder verre, van 't land van vis en ijs.

DE REDERSCENTRALE maakt nu witte en zwarte boeken.

Waarom eigenlijk moet ze het zo ver gaan zoeken?

Ze zitten zelf in de «Raad van het Bedrijf»

en kunnen daar rechtstreeks terecht met hun geschrijf.

Maar, zelfs in eigen vergadering weten ze niet wat te zeggen.

Bovendien is 't jaarverslag der Raad ook veel te laat.

Wat zouden ze dan in de bedrijfsraad uit gaan leggen.

Zodat de visserij weer eens in haar blootje staat!

REDERSCENTRALE heeft tegen test aankoop verloren;

't Was een proces dat rechtsgeleerden kon bekoren.

Test aankoop had gezegd «er is in vis veel kwik

en daarvan krijgen de mensen de hennetik...»

Daardoor was 't met de visverkoop gedaan;

Tien miljoen van de Rederscentrale naar de maan!

Had de secretaris beter gekeken in zijn boeken

dan had de Rederscentrale nu die tien miljoen niet moeten zoeken.

HET KREDIET voor de danish pair is een flop,

heeft zelfde effekt als de prijzenstop!

De dure premies voor ongevallen steeds betalen.

Niemand vraagt ze vanwaar ze 't kunnen halen...

Daarbij moeten ze de vangsten nog beperken

en krijgen links en rechts nog slagen op hun vlerken!

Van 't brandstoffront is 't dat de almoes komt.

Hoe komen z'eigenlijk op 't eind van 't jaar nog rond?

VAN DE MAZOET valt 't een en 't ander wel te zeggen.

Grote rederijen kunnen veel geld op tafel leggen

en kopen daarmee veel mazoet in één keer.

Daardoor krijgen ze grote ristoernen weer.

En wie is er op 't einde, och arme, weer de duts?

De kleine reder, 't haar groeit hem door de muts.

Maar als ge belooft dat g'het 't zegt aan niemand

krijgt ge van de mazoetbaas wel wat ristoerne in de hand.

WIE KENT ER Pier z'n schaamteloze uitspraak niet

dat de zeemacht nooit ofte nooit Oostende... verliet?

Van z'n eerste leugen gebarsten is hij niet.

't Is een grote man die heel verre, verre ziet.

Doch wie kan er tegen onze zeemacht winnen,

(Vervolg bladzijde 46)